

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Slovenskej republiky – Fakultnej nemocnici s poliklinikou Žilina**, so sídlom v Žiline, V. Spanyolova č. 43, IČO: 17 335 825, zastúpenej JUDr. Š. S., advokátom so sídlom v Ž., proti odporkyňi **T., s.r.o.**, so sídlom v Ž., IČO: X., zastúpenej Mgr. P. L., advokátom so sídlom v P., **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4 C 186/2010, o dovolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. marca 2011 sp. zn. 7 Co 105/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania 64,41 € do rúk JUDr. Š. S., advokáta so sídlom v Ž..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením z 8. februára 2011 č.k. 4 C 186/2010-64 nariadil v zmysle § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p. predbežné opatrenie, ktorým až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zakázal odporkyňi 1. umiestňovať na parcele č. X. o výmere X. m² zapísanej na liste vlastníctva č. X. pre katastrálne územie Žilina (ďalej len „nehnutelnosť“) predajné stánky, 2. nehnuteľnosť zapožičať, dať do nájmu, podnájmu tretím osobám. Bol toho názoru, že navrhovateľka pri opätovnom podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia osvedčila skutočnosti potrebné pre nariadenie predbežného opatrenia, preukázala, že odporkyňa po tom, čo navrhovateľka účinne odstúpila od zmluvy o nájme nehnuteľnosti (30. júna 2010), nehnuteľnosť v primeranej lehote nevypratala, naopak napriek tomu, že mala

vedomosť o podaní žaloby o vypratanie nehnuteľnosti ako i (prvého) návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 9. septembra 2010, listom z 27. októbra 2010 navrhovateľke oznámila umiestnenie ďalšieho predajného stánku o výmere X. m² na nehnuteľnosti. Keďže odporkyňa na nehnuteľnosti po odstúpení navrhovateľky od zmluvy o nájme umiestňovala predajné stánky a nehnuteľnosť prenechávala na užívanie tretím osobám, návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel.

Na odvolanie odporkyne Krajský súd v Žiline uznesením z 31. marca 2011 sp. zn. 7 Co 105/2011 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že do právoplatného rozhodnutia vo veci samej odporkyňu zakázal 1. umiestňovať na nehnuteľnosti predajné stánky a 2. nehnuteľnosť dať do podnájmu tretím osobám. Bol zhodného názoru ako súd prvého stupňa, že v danej veci je dôvodné nariadiť predbežné opatrenie, keďže si to vyžaduje ochrana práv navrhovateľky, ktorá je s odporkyňou v súdnom spore o ukončenie nájomného vzťahu a vypratanie nehnuteľnosti. Rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil len z dôvodu, že výrok o zákaze „zapožičať“ nehnuteľnosť tretím osobám je nezrozumiteľný a výrok o zákaze dať nehnuteľnosť do „nájmu“ tretím osobám je v rozpore s § 666 Občianskeho zákonníka, keďže nájomca môže dať vec tretej osobe len do podnájmu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie odporkyňa, ktorá žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Namietala existenciu vady v zmysle § 237 písm. d/ O.s.p., nakoľko o identickom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bolo už právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Žiline z 15. decembra 2010 sp. zn. 6 Co 402/2010, ktorým bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý. Ďalej nesúhlasila s právnym názorom odvolacieho súdu, že navrhovateľka osvedčila svoje tvrdenia o nutnosti nariadenia predbežného opatrenia.

Navrhovateľka vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie odporkyne ako nedôvodné zamietnuť. Rozhodnutie odvolacieho súdu považovala za vecne správne, ktoré netrpí ani vadou podľa § 237 písm. d/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241

ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je T. opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanvej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Hoci v danom prípade ide čiastočne aj o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p., ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, prípustnosť dovolania podľa T. zákonného ustanovenia neprichádza do úvahy.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú totiž vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o predbežnom opatrení, pričom nie je významný spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu v porovnaní s rozhodnutím súdu prvého stupňa.

Dovolací súd, postupujúc podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., preskúmal prípustnosť dovolania aj podľa ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťajú dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Dovolatel'ka existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až c/, e/ až g/ O.s.p. netvrdila a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo.

Vzhľadom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameral na otázku, či v konaní pred súdmi nižších stupňov nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. d/ O.s.p.

Doručené uznesenie, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatné (§ 159 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.). Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 159 ods. 3 O.s.p.).

Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb.

V danej veci, ktorej predmetom je vypratanie odporkyne z nehnuteľnosti, navrhovateľka doručila 8. septembra 2010 súdu návrh na nariadenie predbežného opatrenia (ďalej len „prvý návrh na nariadenie predbežného opatrenia“), ktorým žiadala, aby súd odporkyni zakázal 1. umiestňovať na nehnuteľnosti predajné stánky, 2. nehnuteľnosť zapožičať, dať do nájmu, podnájmu tretím osobám. Okresný súd Žilina uznesením z 30. septembra 2010 č.k. 4 C 186/2010-30 prvému návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovel. Odporkyňa podala proti tomuto uzneseniu odvolanie a Krajský súd v Žiline uznesením z 15. decembra 2010 sp. zn. 6 Co 402/2010 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že prvý návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu zamietajúci výrok odôvodnil tým, že navrhovateľka neosvedčila dôvodnosť a nutnosť nariadenia predbežného opatrenia, keďže nijakým spôsobom nedoložila tvrdenia, že odporkyňa na nehnuteľnosti neoprávnene umiestňovala ďalšie predajné stánky a prenechávala nehnuteľnosť na užívanie tretím osobám. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 28. decembra 2010.

Navrhovateľka doručila 11. januára 2011 súdu ďalší návrh na nariadenie predbežného opatrenia (ďalej len „druhý návrh na nariadenie predbežného opatrenia“), ktorým žiadala zhodne s prvým návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, aby súd odporkyni zakázal 1. umiestňovať na nehnuteľnosti predajné stánky, 2. nehnuteľnosť zapožičať, dať do nájmu, podnájmu tretím osobám. Navrhovateľka tento návrh doplnila o nové skutkové okolnosti, na základe ktorých odporkyňa 9. septembra a 27. októbra 2010 umiestnila na nehnuteľnosti ďalšie predajné stánky, na preukázanie ktorých priložila k návrhu oznámenie odporkyne z 27. októbra 2010 o umiestnení predajného stánku o výmere X. m² na nehnuteľnosti, ako

i fotografiu urobenú 9. septembra 2010. Okresný súd Žilina o tomto druhom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodol uznesením z 8. februára 2010 č.k. 4 C 186/2010-64 tak, že mu v celom rozsahu vyhovel. Odporkyňa podala proti tomuto uzneseniu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline dovolaním odporkyne napadnutým uznesením z 31. marca 2011 sp. zn. 7 Co 105/2011.

Právoplatné uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie vždy zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.; je tomu tak len vtedy, ak nedôjde k zmene skutkových okolností. Pokiaľ však po vydaní uznesenia zamietajúceho návrh na nariadenie predbežného opatrenia dôjde k zmene pomerov (k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie), nezakladá už právoplatné rozhodnutie zamietajúce návrh na nariadenie predbežného opatrenia prekážku veci právoplatne rozhodnutej a súd môže rozhodnúť o novom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, i keby išlo o návrh toho istého účastníka s petitom identickým ako bol petit návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý bol skôr (pred zmenou pomerov) právoplatne uznesením súdu zamietnutý (porovnaj aj stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. mája 2011 uverejnené pod č. 25 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 3/2011).

Keďže v danom prípade po právoplatnom rozhodnutí o zamietnutí prvého návrhu na nariadenie predbežného opatrenia došlo k zmene skutkových okolností, ktorými navrhovateľka osvedčovala dôvodnosť druhého návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a nutnosť dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, rozhodnutiu o druhom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nebránila prekážka veci právoplatne rozhodnutej v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. Z toho dôvodu je námietka odporkyne o existencii vady v zmysle § 237 písm. d/ O.s.p. nedôvodná.

Pokiaľ dovolateľka namieta nesprávnosť právneho posúdenia veci odvolacieho súdu, treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov

vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením vecí, v rámci ktorého súd na zistený skutkový stav aplikuje hmotnoprávny alebo procesný predpis, sa nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo (prípadne) nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. I keby tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Nakoľko v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody jeho prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní procesne úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľka podala návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.) a trovy T. konania vyčíslila. Dovolací súd jej priznal náhradu spočívajúcu v odmene advokáta za 1 úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia z 19. júla 2011 [§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vyhlášky č. 232/2010 Z.z. (ďalej len „vyhláška“)]. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za T. úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky vo výške 57 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 7,41 €)] predstavuje 64,41 €. Dovolací súd poznamenáva, že navrhovateľke nepriznal požadovanú 20 % DPH, lebo advokát zastupujúci navrhovateľku nepreukázal, že je jej platiteľom.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti T. uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. februára 2012

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková